

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 181. Ad quem spectent fructus vel alia affixa rei venditæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

tradita est, sciverit priorem venditionem, praesumitur fraus, & prior emptor intra annum à die scientiæ habet jus evincendi rem, si tamen intra annum non repetat, secundus emptor, si non induxit venditorem, etiam si sciens emerit, in utroque foro est tutus, & solus venditor personaliter obligabitur primo emptori, ac tenebitur de damnis, ita citatis Juribus & Authoribus *Spor. à n. 86.* potestque videri etiam *Laym. l. 3. t. 4. c. 17. §. 4.*

976 Q. 180. An facto contractu venditor teneatur mercem tradere. *R.* Aliqui negant, & putant satisfacere solvendo interesse, quod saltem pro foro externo videtur probabile; tamen absolute dicendum est teneri tradere, quia ad hoc determinate se obligavit per venditionem, uti recte *Bartol. Covarr. Menoch. Castrop. d. 5. p. 23. §. 1. t. 4. d. 2. n. 409.*

977 Q. 181. Ad quem spectent fructus vel alia affixa rei venditæ. *R.* §. 1. Si aliud nihil conventum sit, fructus tam maturi quam immaturi actu pendentes in re determinata vendita, licet necdum tradita, spectant ad emptorem, uti leges decernunt apud *Less. l. 2. c. 21. n. 100. §. 1. n. 410. Spor. n. 93.* Ratio est, quia sunt veluti pars rei, quæ emptori debetur, hinc si vinea habens uvæ emptæ sit ante autumnum, traditio autem fiat, postquam uvæ à venditore collectæ sunt, detrahendum est de pretio, quanti uvæ tempore contractûs pendentes æstimabantur, *Mol. Lug. Less. supra.* Similiter pensio domûs elocatæ pro tempore post venditionem sequente spectat ad emptorem, quia habet se per modum fructûs pendentis, tunc nondum perceptibilis à venditore. Similiter vendito equo censetur venditum frænum; item venditâ domo, licet necdum persoluto pretio, ad emptorem

rem spectant seræ, claves, clavi, clavisque affixa.

§. 2. Quoad fructus non pendentes actu, sed 978
 futuros seu nascituros ex re, dissentiunt AA: apud *Jlls.* à n. 411., nam Juristæ communiter, ad quos accedunt *Nav. Mol. Rebel. Saa, Sanch. Diana* p. 4. t. 4. R. 139. dicunt, si res necdum sit tradita, nec præstitum pretium vel saltem cautio pro illo, fructus manere venditoris, 1. quia cum hic maneat dominus rei, res domino fructificat. 2. Quia videtur iniquum, ut emptor percipiat fructus ex re, & venditor non possit frui pretio. E-contra *S. Anton. Silv. Rosell. Arm. Lop. P. Nav. Castrop. Less.* n. 109. *Spor.* n. 94. & Theologi communiter ac probabilius putant eos spectare ad emptorem, si res sit absolutè vendita, etiamsi necdum sit tradita, nec cautum de pretio, quia quandocunque nascentur, sunt connexi cum re de se ferente tales fructus tanquam accessorios, ergo cum emptori debeat res, debentur etiam illi fructus: Unde ad 1. rationem oppositam dicunt rem fructificare domino, nisi alteri sit debita, nam similiter dicitur perire domino, hoc tamen non obstante sæpe perit emptori, cui debita est, licet necdum illius sit dominus, uti n. 983. dicitur. Ad 2. Id compensatur per hoc, quòd ad emptorem pertineat periculum rei; pretium autem futurum, quòd solvetur venditori, est, per se loquendo, æqualis valoris cum pretio præsentem jam persoluto, uti n. 869. dictum est.

§. 3. Nomine fructuum hic non venit thesau- 979
 rus, nihilominus si aliquis tertius thesaurum reperiret in re vendita & tradita, etiam non persoluto pretio, media pars deberetur emptori & non venditori, *Jlls.* n. 414.

§. 4.

980 §. 4. Si emptio vel venditio rescindatur ob
laxionem supra dimidium, fructus temporis in-
termedii pertinent ad emptorem, sicut & peri-
culum eius ad illum pertinebat, *Mol. Saa, Laff.*
dub. 15. *Spor. n. 28.*

981 Q. 182. An vendens rem frugiferam ad creditum
possit contrahere cum emptore, vel de retinendis fructi-
bus rei venditæ, donec persolvatur pretium, vel si em-
ptor velit fructus, de pensione solvenda. R. Si vendi-
tori emergat damnum vel cesset lucrum ex di-
latione solutionis, aut si retineat in se periculum
rei venditæ, potest repetere fructus saltem ex
parte, uti statuit lex apud *Spor. n. 96.* Quod si con-
trahentes velint tamdiu rem non censi vendi-
tam sed quasi elocatam sub certa pensione, usque
dum solvatur pretium, periculo remanente a-
pud venditorem tanquam dominum, etiam li-
citur erit. Præterea putant *Lugo d. 25. n. 140.*
Spor. n. 97. Beja p. 1. cas. 19. venditorem posse
translato rei dominio velle retinere sibi jus ad
fructus, donec solvatur pretium, tumque eloca-
tis fructibus exigere aliquam pro his pensionem,
imò quamvis venditori nulli emergat damnum
nec cesset lucrum, tamen *Covarr. Mol. & alii pu-*
tant posse petere pensionem absolutè ob fructus,
quos percipiet emptor ex re, donec persolvatur,
pretium, quia si res non fuisset vendita sed eloca-
ta sub pensione annua, liceret hanc accipere, ergo
licebit, etiam si fuerit vendita, quia emens ex
venditione nullum habet majus incommodum:
sed oppositum tenendum est, nam res vendita
transit in dominium emptoris, qui etiam inter
incommoda habet, quod res, si pereat, ipsi per-
eat, ergo illi debentur fructus rei, ergo tu injustè
exigis